

syn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde udtalt. Det forekommer mig, at det deri ikke er megen Consequents. Naar det har undret ham, at jeg iasten udtaler mig anderledes over det foreliggende Spørgsmaal, end jeg gjorde ved 2den Behandling, da har jeg jo selv forklaret, hvorledes det er gaaet til. Den ærede Taler veed ogsaa meget vel, da han, saavidt jeg erindrer, er Medlem af Udvalget, at jeg yttrede til Udvalget, da der var Tale om, hvorledes Ministeren, eller rettere sagt Ministeriet i det Hele, da Sagen ikke vedkommer mig alene, vilde stille sig til Lovforslaget, at jeg havde istinde at fremkomme med et Forslag om, at de omhandlede Ord skulde udgaae, hvilket jeg ogsaa tilfillede Udvalget, men da det ikke blev optaget af Udvalget, fandt jeg mig ikke foranlediget til ved 2den Behandling at stille noget Endringsforslag, da jeg dengang ikke ansaae disse Udtryk for saa betænkkelige; men efter at der her er faldet Ytringer, som vise, at disse Udtryk kunne forstaaes paa en Maade, som kan blive til stor Skade og Tab for Stiftelserne, har jeg ikke troet at burde undlade at stille et Endringsforslag i den Retning. Iøvrigt kan jeg ikke erindre, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Lillisch) har udtalt sig afvigende med Hensyn til disse Gaardes Værdi, det forekommer mig ikke, at han har sagt Andet, end at det Gods, hvorom der her er Tale, maa betragtes som Bøndergods, og betragtes det som Bøndergods, da er det jo en Selvfølge, at saalænge Fæstelovgivningen ikke er hævet, ere Gaardene Fæstelovgivningen undergivne og maae dele Skæbne med alle de Gaarde, der ere under denne Lovgivning — og altsaa kunne disse Gaarde paa Grund af de omhandlede Udtryk hverken faae større eller mindre Værdi end hvilke som helst andre Gaarde her i Landet, som ere Fæstelovgivningen undergivne.

D. Müller: Jeg for min Deel kan ikke indsee, at der ved Ordene: „en saadan Eiendom“ kan forstaaes Andet, end hvad der er Tale om i det Foregaaende, nemlig Bøndergods; men den Discussion, som har fundet

Sted, har hos mig ladet opstaae en Tvivl, om ikke det, som egentlig er Hovedspørgsmaalet, det saakaldte brændende Spørgsmaal, er bleven ubesvaret ved denne Lov — eller om Ingen har villet besvare det — nemlig om der virkelig kan antages at tilkomme Fæsteren en vis Deel af Værdien som hans Eiendom, eller en vis Andeel i Værdien. Hvis jeg fæller hert, beder jeg mig underrettet om, at jeg virkelig fæller — hvis ikke, kan jeg ikke Andet end anfæe det for en væsentlig Feil ved denne Lov.

J. N. Hansen: Jeg skal ikke gaa videre ind paa, hvad den ærede Justitsminister yttrede, men kun gjøre opmærksom paa, at jeg ikke gjorde mig skyldig i Inconsequents; jeg vilde ikke have, at der skulde tillægges den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Lillisch) Ytringer en saadan Vægt, som den ærede Minister tillagde Ytringerne fra den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), jeg vilde det ikke, det var langt derfra, men jeg sagde, at naar man først kom til at lægge en saadan Vægt paa en enkelt Rigsdagsmands Udtalelse, saa vilde der fra mange Sider blive lagt ligesaa stor Vægt paa, hvad der kom fra den ærede 5te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand. Jeg vilde som sagt ikke have det, men jeg vilde, at de 2 Rigsdagsmands Ytringer skulde contrabalancere hinanden, og ingen Indflydelse have paa Fortolkningen af denne Lov; det var det, jeg sagde.

Barfod: Maaftæe jeg et Dieblit turde bringe Opmærksomheden hen paa en Sag af en mindre udfordrende Betskaffenhed. Der er af nogle Rigsdagsmand stillet et Forslag om, at Ordet „Canon“ skal ombyttes med „saft aarlig Afgift“ o. s. v.; de ærede Rigsdagsmand, som maaftæe maatte have nogen Tvivl om, hvorvidt denne Ombytning er ønskelig eller ikke, turde nu maaftæe være mere villige og redebomme til at være enige med os efterat have seet Udvalgets Forslag til § 6, hvis Slutning lyder saaledes: „uden Canon for en Pengefum, der da udfindes ved at føe Canonens Pengeværdi“ o. s. v. Jeg veed